

[Poulsgaard]

hvis disse kvinder kommer rendende her og vil lægge 10 mill. kr. i fremmed valuta og samtidig selv vil betale – og der er jo noget, der kunne tyde på, at de selv kan betale. Når vi ved, at der er andre lande som Østrig, der også har været inde i billedet, vil jeg henstille til ministeren, at hun ikke ligefrem står forrest i køen, men går lidt ned i køen; hun må godt være beskeden en gang imellem.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg vil gerne tillade mig at spørge minister Lise Østergaard, om ikke det indtryk er rigtigt, at såfremt et tredje land i sidste runde skulle melde sig med tilbud om værtskab for denne konference, trækker Danmark naturligvis straks sit tilbud tilbage, således at man, for at sige det populært, ikke skal få det indtryk i verdensopinionen, at Danmark er forhippet på at få denne konference, fordi vi udmærket godt ved, at der til den er knyttet såvel prestige som også en ganske betydelig indtjening.

Minister Lise Østergaard:

Til hr. Poulsgaards indlæg vil jeg gøre den korte kommentar, at det er en meget væsentlig ting, at kvindekonferencen gennem deltagelse af kvinder fra både i-lande og u-lande kan være med til at fremme kvinders vilkår, navnlig i u-lande, hvor de er meget ringe.

Nu siger det sig selv, når man som kritik anfører, at det er de velbjærgede kvinder i u-landene, som kan rejse, at det i ethvert lands udvikling vil være således, at det er de kvinder, der har mulighed for at være meningsdannende, som også har mulighed for at have den økonomiske baggrund for at deltage i dette arbejde, og det er min helt klare erfaring, at der har været meget positive virkninger af den første kvindekonference i retning af en større forståelse i mange u-lande for nødvendigheden af at have kvinders vilkår centralt placeret i bestræbelserne på den økonomiske udvikling i de pågældende lande.

Til hr. Kaj V. Andersen vil jeg sige, at der ikke er tale om, at Danmark er forhippet på dette værtskab; der er alene tale om, at Danmark har erklæret sig parat til at påtage sig det, dersom noget sådant skulle ønskes, og det vil fremgå af forhandlingerne i FN.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *undervisningsministeren* af:

Birgit Fogh-Andersen (KF):

»Kan ministeren bekræfte de i dagspressen fremkomne oplysninger om, at der forbedres en hel eller delvis nedlæggelse af rigshospitalets fysiurgiske afdeling og ombygninger til millionbeløb, skønt det kun er 8 år siden, den pågældende afdeling blev opbygget?«

(Spm. nr. 225).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge de oplysninger, der inden for den seneste måned er fremkommet i dagspressen, er der planer om en hel eller delvis nedlæggelse af den fysiurgiske afdeling, som efter det foreliggende fungerer godt. Afdelingen er kun otte år gammel. Det anføres, jfr. Politiken den 8. oktober d.å., at lægegruppen på fysiurgisk afdeling har betegnet projektet som en katastrofal planlægningsfadæse, der vil blive til ubodelig skade for patientbehandlingen, forskningen og uddannelsen. På denne baggrund bedes ministeren give en redegørelse for de påtænkte planer samt de økonomiske konsekvenser.

Birgit Fogh-Andersen (KF):

Jeg tillader mig at stille ministeren dette spørgsmål, fordi der i dagspressen har været alvorlige protester fra lægegruppen på rigshospitalets fysiurgiske afdeling i forbindelse med denne sag. Man har kaldt den en katastrofal planlægningsfadæse til skade for både patientbehandlingen, forskningen og uddannelsen.

Vi ved alle, at det har taget mange, mange år at planlægge det nye rigshospital, og efter det foreliggende er den fysiurgiske afdeling et vigtigt led i denne planlægning. For mange af de 2.000 indlagte patienter betyder den genoptræning til hurtigere at kunne komme til hæfterne igen efter alvorlig sygdom.

Under denne afdeling hører også et forskningslaboratorium, som det har kostet mange millioner kroner at etablere, og som er det eneste, vi har af den art her i landet. På dette laboratorium forskes der bl. a. i behandling af gigt og dårlige rygge, der desværre begge